

R. Ba nu; ci în orî ce sâmbătă sau altă zi. Aceste rugăciuni Biserica a legiuită a se face mai specială, dupe reposarea creștinului, la trei zile, la noă zile, la patru-deci de zile, la trei luni, la șese luni, la noă luni, la anul și pînă la șapte ani în fiă-care an.

Î. Pe ce este fondată rugăciunea pentru cei morți?

R. Pe sânta Scriptură și pe tradițiune.

Î. Unde se coprindă probele trase din sânta Scriptură?

R. În cartea II a Macabeilor c. XII, v. 45, unde dice: «că a se ruga pentru cei morți, ca să li se erte păcatele este uă faptă sântă și salutarie.» Și la profetul Varuh dice: «Dómne a totă putinte, Dumneđeulă luă Israel, priimesce rugăciunile morților ai popolului tău Israel.» (Varuh, c. III.) Așa dar morții se rógă, și cerus căparea lor.

Î. Pe ce suntă întemeiate probele tradițiunei?

R. Pe credința și constanta practică a Bisericii, care de la Apostoli, oferă sântulă sacrificiū pentru sufletele morților ca să pótă intra în cerū unde nimicū spurcatū nu pótă intra, dice sântulă evangelistulă Ioan. (Apoc. XXI.)

Î. Ce suntemū datorī se facemū pentru morți?

R. Să ne rugămū ferbinte pentru ei, să facemū milostenie în numele lorū, și să offerimū pentru ei sântulă sacrificiū alū Liturgiei.

Î. Cultulă morților este anticū?

R. Da, ellū a existatū totū d'a-una în lume; toți popoli, fiă civilisați fiă barbari, au offeritū pentru cei morți rugăciuni și sacrificii; și acésta probéđă credința universală a unei alte vieți și immortalitatea sufletului.

FINE.

НАРОДЕН МУ И В. ТЪРНОВО